

עמ"ת 33940/02/14 - נור עודה, עיסאם עודה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

23 פברואר 2014

עמ"ת 33940-02-14 עודה(עציר) נ' מדינת ישראל

עמ"ת 37597-02-14 בענין

בפני כב' השופט גד גدعון

העוררים

1. נור עודה

2. עיסאם עודה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נכחים:

העוור 1 וב"כ - עו"ד אבירם

העוור 2 וב"כ - עו"ד אייל לביא

ב"כ המשיבה - עו"ד ענבל אביב

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

לאחד את הדיון בשני העררים.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר תשע"ד, 23/02/2014 במעמד הנוכחים.

גד גدعון, שופט

[פרוטוקול הושמטה]

ההחלטה

עררים על החלטות בית משפט השלום הנכבד באילת (כב' השופט ליאור ברינגר), מיום 14.5.14, ומיום 14.1.20.1.

עמוד 1

בוחלתה הראשונה נקבע כי יש ראיותلقאה להוכחת האישום נגד שני העוררים, ובוחלתה השנייה נקבע כי ישוחררו לחופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בירושלים.

העוררים שהינם אחים, נאשימים בהתרצות לדירה וגנבה מתוכה. הראיותلقאה כוללות, בין היתר, רכוש שנתפס בדירותם ואשר חשוד כרכוש שנגנב במסגרת ההתרצות, זהוי על ידי עדת ראייה שנעשה במסגרת מסדר תמןנות ודוחות שוטרים.

העורר 2, לא טען במסגרת הדיון היום לעניין הראיותلقאה.

העורר 1, טען בעבר, לראיותلقאה, וזאת הן בשל שהחיפוש לא בוצע כדין לדבריו, והן בשל גэм בזיהוי בשל כך שהמתלוננת אשר השתתפה במסדרים, זהתה במסדר נוסף, בו לא הוצאה תמןנות העורר, אדם אחר מבצע העבירה, בהתקונה כל הנראה לעורר. במהלך הדיון, לא חזר הסניגור על טענתו לעניין החיפוש.

שני הסניגורים טענו להעדר עילית מעצר, כאשר מדובר בעבירות רכוש ייחידה שלא בוצעה בתחכום, ושווי הגנבה אינו רב, וכאשר לעורר 2, אין הרשות בעברו, ולעורר 1, הרשות ייחידה בעבירות החזקת סמ לשימוש עצמו והפרעה לשוטר.

לענין הראיותلقאה ביחס לעורר 1 - סבורני כי אכן יש חולשה בתשתית הראייתית ביחס לעורר זה. זאת באשר הראייה המרכזית בעניינו, הינה זהוי במסגרת מסדר זהוי על ידי מתלוננת.

הטענה הראשונה שטען הסניגור,attiחה למסדר בו זהה העורר, שם ציינה המתלוננת כי שניים מהמצולמים הנוספים דומים לו. טענה זו אין בה להחילש בשלב זה את התשתיות הכלכליות, שכן בהמשך, מזהה המתלוננת את העורר לכאהר בוואדות. הקושי עולה מן המסדר الآخرן - הרביעי מתוך המסדרים שבוצעו ביחס לחשודים, במסגרתו זההה המתלוננת לדבריה, באופן וודאי, את אחד החשודים, כאשר מהשוואת התמןנות ומtower כלל הנסיבות, נראה כי התקונה שוב לעורר 1.

זאת כאשר תמןנותו לא נכללה במסגרת התמןנות שהוצגו בפניה.

לא מצאתי הסבר אשר יפתר את הקושי בתיק החקירה. אין בקושי האמור לאין את התשתיות הראייתית הכלכליות, ויתכן שהיא הסבר בפי המתלוננת וכי בית המשפט יקבל את זהויו הראשון, בו זההה את העורר מבצע העבירה, אך סבורני כי יש משקל לקושי האמור, וכי הוא אכן מחליש את התשתיות הכלכליות.

אשר לעילת המעצר - היה שמדובר בהתרצות לדירת מגורים בצהרי יום, בצוותא, וכעולה מתיק החקירה, גם לאחר הכננה, סבורני כי קמה עילת מעצר, על אף שמדובר בעבירות רכוש ייחידה ועל אף שאין לעורר 1 עבר פלילי מכבד, ולעורר 2, אין כלל הרשות בעברו.

עוצמת עילת המעצר, אינה גבוהה בנסיבות, במידה שתחייב מעצר בית מלא, אך סבורני כי היא מחייבת פיקוח אנושי

עמוד 2

במהלך כל שעות היממה.

איןני רואה על פני הדברים מניעה כי העוררים יחזו לעיר מגוריהם, מקום שיוכלו להציג מפקח מתאים. בשלב זה הוצע רק אביהם ואחיהם הבכור כמפקחים במהלך כל שעות היממה, וביחס לעורר 2, הוצע גם מעבידו לשעות העבודה בלבד. לא ניתן לסבירתי למנות את האב ואת האח הבכור כמפקחים בשלב זה. זאת מושם שהאב שוחרר לדברי הסניגור, לפניו זמן קצר ממאסר לאחר שהורשע בעבירה של נהייה בפסילה, ואחיהם הבכור של העוררים, חשור בעבירה של החזקת נכס חשור/genov, במסגרת הפרשה האמורה. לא ניתן על כן בשלב זה, להתרח חזרת העוררים לעיר מגוריהם. ככל שיעלה בידם להציג חלופת מעצר הכולת פיקוח אנושי על ידי ערבים מתאימים בעיר מגוריהם, נראה כי נכון יהיה לבחון את האפשרות בחיויב, וכן נראה כי נכון יהיה לבחון בחיויב שילובם בעבודה בפיקוח מעסיק, ככל שימצא מתאים.

בשלב זה, נכון להורות על הקלה תנאי השחרור במסגרת חלופת מעצר הנוכחית, על ידי צמצום שעות מעצר הבית.

לפיכך, אני מורה על צמצום שעות מעצר הבית במסגרת החלופה, כך שהעוררים ימצאו בתנאי מעצר בית בין השעות 21:00 עד 06:00. ביתר השעות עליהם להיות מלאוים על ידי מי מהערבים, כפוף למצאת מספרי הטלפון של הערבים לב"כ המשיבה, וכאשר על הערבים להיות זמינים לבדוק טלפונית במהלך כל שעות האמורות.

ניתנה והודעה היום כ"ג אדר תשע"ד, 23/02/2014 במעמד הנוכחים.

גד גدعון, שופט

שם הקלדנית: מיכל וקנין